

ČESKÝ BÁŇSKÝ ÚŘAD

V Praze 21. 6. 2023
Čj. SBS 16858/2023
Vyřizuje: Ing. Miroslav Hakl, Ph.D.

ROZHODNUTÍ

Český báňský úřad v Praze (dále jen „ČBÚ“), jako orgán státní báňské správy příslušný podle ustanovení § 40 odst. 2 zákona č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o hornické činnosti“), na základě odvolání organizace Klatovské šterkopísky, s. r. o., se sídlem Plzeň – Křimice, Plzeňská 61, 322 00 Plzeň, IČ 629 68 025 (dále jen „organizace“), ze dne 29. 12. 2022, podaného proti usnesení Obvodního báňského úřadu pro území krajů Plzeňského a Jihočeského (dále jen „OBÚ“) čj. SBS 22783/2017/OBÚ-06/39 ze dne 15. 12. 2022 (dále jen „napadené usnesení“) ve věci stanovení dobývacího prostoru Bystřice nad Úhlavou (ID 71450, Kniha 7, Folio 1197), rozhodl podle ustanovení § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), takto:

odvolání se zamítá a napadené usnesení OBÚ, kterým bylo řízení ve věci stanovení dobývacího prostoru Bystřice nad Úhlavou zastaveno,

s e p o t v r z u j e.

Odůvodnění:

I.

Dne 30. 6. 2017 bylo na OBÚ, jako místně a věcně příslušnému orgánu státní báňské správy podle § 38 odst. 1 písm. b) a podle § 41 odst. 2 písm. b) a c) zákona č. 61/1988 Sb., doručena a pod čj. SBS 22783/2017 zaevidována žádost organizace ve věci stanovení dobývacího prostoru Bystřice nad Úhlavou. OBÚ v dané věci vydal dne 16. 11. 2017 rozhodnutí čj. 22783/2017/OBÚ-06/7, které bylo zrušeno rozhodnutím ČBÚ čj. SBS 02268/2018/ČBÚ-21 a věc byla vrácena k novému projednání.

OBÚ ve věci opětovně rozhodl dne 18. 4. 2019 rozhodnutím čj. 22783/2017/OBÚ-06/29. Na základě rozsudku Krajského soudu v Plzni (dále jen „KS Plzeň“) čj. 59 A 12/2019 – 134 ze dne 7. 1. 2020 a rozsudku Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) čj. 4 As 116/2020 – 99 ze dne 16. 12. 2020 bylo jmenované rozhodnutí OBÚ dne 29. 3. 2021 rozhodnutím ČBÚ čj. SBS 19808/2019/ČBÚ-21/13 zrušeno a věc byla vrácena k novému projednání.

Ve svých rozsudcích výše uvedené soudy konstatovaly, že rozhodnutí o stanovení dobývacího prostoru (dále také „DP“) je rovněž rozhodnutím o změně využití území, které je v souladu s § 77 písm. b) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), pokládáno za územní rozhodnutí a je třeba přiměřeně aplikovat ustanovení stavebního zákona upravující územní řízení. Dále by měla být, dle § 90 odst. 1 písm. b) stavebního zákona, již v rámci řízení o stanovení dobývacího prostoru vyřešena otázka dopravního napojení dobývacího prostoru na stávající pozemní komunikaci, a taktéž by měl být doložen souhlas orgánu ochrany zemědělského půdního fondu o odnětí zemědělské půdy ze zemědělského půdního fondu dle § 9 odst. 1 zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů, a rozhodnutí orgánu ochrany přírody o výjimce ze zákazů zvláště chráněných živočichů dle ustanovení § 56 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů.

Na základě výše uvedeného OBÚ usnesením vydaným pod čj. SBS 22783/2017/OBÚ-06/33 řízení přerušil do 30. 11. 2021 a současně vyzval organizaci k doplnění žádosti.

Organizaci se v usnesením stanovené lhůtě nepodařilo žádost doplnit a z tohoto důvodu podala dne 30. 11. 2021 žádost o prodloužení stanovené lhůty. OBÚ podané žádosti vyhověl a lhůtu ke splnění povinnosti prodloužil rozhodnutím ze dne 27. 12. 2021 vydaným pod čj. SBS 22783/2021/OBÚ-06/36, a to do 30. 11. 2022.

Dne 30. 11. 2022 bylo do datové schránky OBÚ, prostřednictvím právního zástupce organizace, doručeno podání s označením „Řízení o stanovení dobývacího prostoru – doplnění žádosti k výzvě OBÚ“, které bylo zaevidované pod čj. SBS 53722/2022. V příloze tohoto podání organizace doložila OBÚ požadované doklady, avšak kromě:

- závazného stanoviska – souhlas s odnětím dotčených pozemků ze zemědělského půdního fondu podle § 9 zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu,
- rozhodnutí o povolení výjimky ze zákazů u zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů podle § 56 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny,
- řešení dopravního napojení dobývacího prostoru doložené stanovisky vlastníků veřejné dopravní a technické infrastruktury k možnosti a způsobu napojení nebo k podmínkám dotčených ochranných a bezpečnostních pásem dle § 86 odst. 2 písm. c) stavebního zákona a smlouvami s příslušnými vlastníky veřejné dopravní a technické infrastruktury dle § 86 odst. 2 písm. d) téhož právního předpisu.

Vzhledem ke všem výše uvedeným skutečnostem OBÚ shledal, že organizace nevyhověla rozsudku NSS čj. 4 As 116/2020 – 99 ze dne 16. 12. 2020 a následnému usnesení OBÚ čj. SBS 22783/2017/OBÚ-06/33 ze dne 4. 5. 2021, kterým byla organizace vyzvána k doplnění podané žádosti. OBÚ proto vydal dne 15. 12. 2022 usnesení o zastavení správního řízení ve věci stanovení dobývacího prostoru Bystřice nad Úhlavou čj. SBS 22783/2017/OBÚ-06/39. Organizace podala proti tomuto usnesení včasné odvolání dne 29. 12. 2022.

OBÚ po přezkumu odvolání neshledal podmínky pro postup podle § 87 správního řádu a společně se svým stanoviskem předal odvolání spolu se spisem dne 11. 4. 2023 ČBÚ k rozhodnutí. Toto bylo na ČBÚ zaevidováno pod čj. SBS 16858//2023.

II.

Organizace ve svém odvolání proti výše uvedenému rozhodnutí OBÚ opětovně uvádí svoji obhajobu nedoložení výše uvedených podkladů OBÚ následovně, cit.:

„Žadatel má za to, že požadavek na předložení předmětných podkladů není v souladu se zákonnou úpravou řízení o stanovení dobývacího prostoru. Žadatel si je vědom předchozí správní judikatury vydané v projednávané věci, je však toho názoru, že předložení předmětných

podkladů a posuzování souvisejících otázek je výlučně předmětem řízení navazujících na řízení o stanovení dobývacího prostoru.

I pokud by řízení o stanovení dobývacího prostoru přeci jen bylo územním řízením (což žadatel popírá), pak nemůže být územním řízením „plnohodnotným“ s aplikací veškerých pro takový typ řízení existujících požadavků. Tento výklad ostatně potvrzuje i Nejvyšší správní soud, který pro řízení o stanovení dobývacího prostoru dovedl přednostní aplikaci pravidel horního zákona s pouhou přiměřenou (!) aplikací ustanovení stavebního zákona upravujících územní řízení.

Vyžadování podkladů podle § 86 odst. 2 písm. c) a d) v řízení o stanovení dobývacího prostoru pak dle názoru žadatele nespadá pod přiměřenou aplikaci pravidel územního řízení, neboť je zcela v rozporu s povahou dobývacího prostoru jakožto „na papíře“ územně vymezeného prostoru pro dobývání ložiska a zároveň oprávnění k takovému budoucímu dobývání, uměle vzniklého na základě rozhodnutí příslušného obvodního báňského úřadu (viz usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 23 Cdo 721/2011 ze dne 15. ledna 2013).“

ČBÚ k výše uvedeným argumentům organizace pouze konstatuje, že v souladu s ustanovením § 78 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen soudní řád), je **v případě, že soud vynesl zrušující rozsudek, správní orgán v dalším řízení vázán právním názorem, který soud v tomto zrušujícím rozsudku vyslovil.**

Krajský soud v Plzni na základě § 27 odst. 6 horního zákona a závěrů uvedených v rozsudcích Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 4. 2018, čj. 1 As 76/2018 - 60 a ze dne 18. 11. 2015, čj. 8 As 98/2015 - 46, dospěl k závěru, že řízení o stanovení dobývacího prostoru je řízením územním. Soud dovedl z textu ustanovení § 27 odst. 6 horního zákona („*Stanovení a změna dobývacího prostoru je i rozhodnutím o změně využití území v rozsahu jeho vymezení na povrchu*“), že se jedná o územní řízení, a to by mělo být vedeno způsobem a v rozsahu požadavků zákona č. 183/2016 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon). Tato skutečnost je dle krajského soudu navíc výslovně potvrzena ustanovením § 84 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon).

Vzhledem k tomu, že krajský soud vychází z toho, že řízení o stanovení dobývacího prostoru je řízením územní, požaduje, aby byly některé otázky, které se týkají až samotného dobývání ložiska a na které poukazovali žalobci, řešeny již ve stadiu stanovení dobývacího prostoru, a ne až při povolování hornické činnosti. Jedná se zejména o vydání souhlasu podle § 9 odst. 1 zákona o ochraně zemědělského půdního fondu, řešení otázky dopravního napojení a povolení výjimky ze zákazů u zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů.

Nejvyšší správní soud (dále také „NSS“) ve shodě s krajským soudem rozhodl, že rozhodnutí o stanovení dobývacího prostoru je územním rozhodnutím o změně využití území ve smyslu stavebního zákona, neboť z § 27 odst. 6 horního zákona vyplývá, že rozhodnutí o stanovení dobývacího prostoru je i rozhodnutím o změně využití území, a toto ustanovení tak navazuje na § 80 odst. 2 písm. b) stavebního zákona, který uvádí, že stanovení dobývacího prostoru vyžaduje rozhodnutí o změně využití území, které je dle § 77 písm. b) stavebního zákona územním rozhodnutím. Ustanovení § 84 odst. 2 stavebního zákona pak stanoví pravomoc k vydávání územních rozhodnutí o změně využití území v některých případech jiným správním orgánům než stavebním úřadům, tj. OBÚ.

NSS se ztotožňuje se závěrem krajského soudu, že žadatel o vydání rozhodnutí o stanovení dobývacího prostoru v žádosti definuje územní záměr vyžadující odnětí půdy ze ZPF, neboť bez odnětí půdy ze ZPF jej nelze realizovat. Rozhodnutí o stanovení dobývacího prostoru tedy nemohlo být vydáno bez souhlasu podle § 9 odst. 1 zákona o ochraně zemědělského půdního fondu. Ustanovení § 6 odst. 2 zákona o ochraně ZPF se tedy týká zpracování návrhu, ustanovení § 9 odst. 1 téhož zákona samotného záměru, kterým je v posuzované věci stanovení dobývacího prostoru. NSS opět srovnává se záměrem umístit stavbu na pozemcích v ZPF (dle stavebního zákona), kdy je rovněž nutno předložit souhlas s odnětím dotčených pozemků ze ZPF

v územním řízení, přestože stavbu nelze na základě samotného územního rozhodnutí provést a je nutné získat ještě stavební povolení.

NSS dále argumentuje stejně jako KS, že řízení o stanovení dobývacího prostoru je zároveň řízením územním, a proto rozhodnutí o povolení výjimky ze zákazů u zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů musí být vydáno před vydáním rozhodnutí o stanovení DP (stejně jako u rozhodnutí o umístění stavby). NSS uvádí, že je i v zájmu žadatele, aby základní otázka samotné možnosti dobývání ložiska s ohledem na ochranu zvláště chráněných druhů v daném území byla autoritativně vyřešena již při stanovení dobývacího prostoru, jinak by případně marně investoval značné prostředky do přípravy záměru ve fázi povolení hornické činnosti.

NSS má za to, že je nutno v řízení o stanovení dobývacího prostoru posuzovat zvláštními předpisy chráněné zájmy, a to z hlediska vlivů stanovení dobývacího prostoru na území s ohledem na § 28 odst. 6, § 27 odst. 1, § 24 odst. 1 horního zákona a příslušných judikátů, na které rozsudek NSS odkazuje.

ČBÚ je vázán právním názorem soudů; v uvedené cause nezbylo než potvrdit postup OBÚ.

Pokud se však jedná o širší souvislosti otázky stanovování DP, je názor KS a NSS v dané cause spíše raritní. Příkladem může být např. řízení o stanovení dobývacího prostoru Uherský Ostroh, čj. SBS 09782/2019/ČBÚ-21/13. Tímto rozhodnutím ČBÚ bylo potvrzeno rozhodnutí Obvodního báňského úřadu pro území krajů Jihomoravského a Zlínského (dále jen „OBÚ Brno“), čj. SBS 17437/2016/OBÚ-01/22 ze dne 9. 1. 2019, kterým byl organizaci České štěrkopísky spol. s r.o., IČ: 27584534, sídlem Cukrovarská 34, 190 00 Praha 9 – Čakovice. Proti uvedenému rozhodnutí ČBÚ byla podána účastníky řízení žaloba ke Krajskému soudu v Brně (dále jen „KS Brno“), který rozhodnutí ČBÚ dne 6. 10. 2020 rozsudkem čj. 31 A 112/2020-404, zrušil a věc vrátil ČBÚ k dalšímu řízení. Odvolání účastníků směřovala především k problematice ochrany podzemních vod, žádné z nich nesměřovalo proti absenci závazného stanoviska orgánu ZPF podle § 9 zákona o ZPF, absenci dopravního napojení DP, ani proti absenci pravomocného rozhodnutí o povolení výjimky z ochrany zvláště chráněných druhů živočichů. Rovněž tak soud ve svém rozsudku tyto alternativy ani nezmiňuje, byť se rovněž jednalo o stanovení DP. ČBÚ na základě rozsudku KS Brno přepracoval své rozhodnutí a opětovně výše uvedené rozhodnutí OBÚ Brno potvrdil dne 10. 6. 2022 rozhodnutím čj. SBS 09782/2019/59/ČBÚ-21/55. Následovala nová žaloba a KS Brno dne 6. 3. 2023 vynesl pod čj. 31 A 84/2022-762 nový rozsudek, kterým rozhodnutí ČBÚ ve výrocích 1) a 2) zrušil a vrátil k dalšímu řízení. Ani v tomto případě se odvolací soud, resp. ani stěžovatelé nezabývali absencí závazného stanoviska orgánu ZPF podle § 9 zákona o ZPF, absencí dopravního napojení DP, ani absencí pravomocného rozhodnutí o povolení výjimky z ochrany zvláště chráněných druhů živočichů.

ČBÚ na základě detailní znalosti problematiky stanovování DP a zároveň i z dlouhodobě uplatňované praxe soudů v obdobných řízeních je rovněž nakloněn názoru, že výše uvedené, avšak organizací nedodané podklady, patří až do následného řízení po stanovení DP, a to do následného procesu jednání o povolení hornické činnosti dle § 24 horního zákona.

ČBÚ je toho názoru, že základní podstatou řízení o stanovení, změně či zrušení DP je zcela zásadně jiná otázka než u řízení podle stavebního zákona. Nicméně v dané cause je vázán názorem KS a NSS.

Dobývací prostor se stanovuje pouze v území, kde již je prostřednictvím tzv. chráněného ložiskového území (§§ 16 až 19 zákona č. 44/1988 Sb.) chráněno ložisko výhradního nerostu omezením stavební činnosti, která nesouvisí s dobýváním. Samotný dobývací prostor však využití pozemků, na kterých je stanoven, nijak nemění, ani neomezuje.

Stanovený dobývací prostor uvnitř chráněného ložiskového území vymezuje prostor, ve kterém je konkrétní subjekt oprávněn v budoucnu exkluzivně dobývat výhradní ložisko. Zákon přitom výslovně uvádí, že zahájit dobývání výhradního ložiska ve stanoveném dobývacím prostoru

může těžba až po vydání povolení obvodním báňským úřadem (§ 24 odst. 1 horního zákona). Povolení dobývání předchází správní řízení, v rámci kterého musí být předloženy doklady o vyřešení střetu zájmů.

Vedle prostorového vymezení dobývacího prostoru se v řízení o stanovení dobývacího prostoru posuzuje příslušná žádost především z hlediska ochrany a využití nerostného bohatství a jeho důsledků. Posuzuje se při tom, zda je návrh v souladu se stanovením chráněného ložiskového území a zda vyhovuje všeobecným technickým požadavkům pro výstavbu dolů nebo lomů a dále požadavkům, které stanoví zvláštní právní předpisy pro ochranu chráněných zájmů (viz § 28 odst. 6 horního zákona).

Uvedenému názoru ČBÚ svědčí mj. i usnesení Ústavního soudu II. ÚS 241/99, kde se mimo jiné uvádí, že „*Ústavní stížnost druhého stěžovatele je zjevně neopodstatněná, protože všechna tvrzení, která uvedl, vycházejí pouze z předpokládaných zásahů, avšak jde o zásahy, jež se mohou projevit jako důsledek hornické činnosti. Zcela evidentně nejde o jevy, které by mohly vzniknout jako důsledek rozhodnutí o stanovení dobývacího prostoru.*“. V tomto judikátu se dále uvádí, že „*Řízení o stanovení dobývacího prostoru se proto posuzuje jako samostatné řízení, které předchází dalšímu samostatnému řízení o povolení hornické činnosti. V řízení o stanovení dobývacího prostoru orgán státní správy rozhoduje o určení těžební organizace, a to současně se stanovením podmínek, kterými je tento navrhovatel usměrňován. Odvolací orgán dospěl k závěru, že stanovením dobývacího prostoru nebudou dotčeny zájmy obce N., a proto nemá postavení účastníka řízení. Případná rizika, na která odvolatel upozornil, by mohla vzniknout až při provádění vlastního dobývání.*“. Ústavní soud zde tak zcela správně vyhodnotil, že v řízení o stanovení dobývacího prostoru se řeší jen omezený okruh základních otázek a otázky ostatní se řeší až při povolování hornické činnosti.

Pokud se jedná o věcnou stránku problému, ČBÚ opětovně připomíná, že rozhodnutím o stanovení dobývacího prostoru ještě nevznikají žádné reálné dopady spojené s těžbou (nevzniká žádná zátěž z hlediska emisí, hluku, zvýšené dopravy atd.); tyto otázky proto musejí být vyřešeny až v řízení o povolení hornické činnosti. ČBÚ je přese všechno přesvědčen, že nemusejí být vyřešeny již v řízení o stanovení dobývacího prostoru. Stanovení dobývacího prostoru nijak nemění ani neomezuje využití pozemků, na kterých je dobývací prostor stanoven.

ČBÚ zároveň na podporu výše uvedeného uvádí i rozsudek NSS v této kauze, čj. 4 As 116/2020 – 99 ze dne 16. 12. 2020, kterým NSS částečně ruší rozsudek KS Plzeň čj. 59 A 12/2019 – 134 ze dne 7. 1. 2020 ve výroku ohledně havarijního a povodňového plánu. Cit.: „*[68] V případě povodňového plánu pak zákon o vodách v § 74 odst. 1 stanoví, že povodňovými plány se pro účely tohoto zákona rozumějí dokumenty, které obsahují způsob zajištění včasných a spolehlivých informací o vývoji povodně, možnosti ovlivnění odtokového režimu, organizaci a přípravu zabezpečovacích prací; dále obsahují způsob zajištění včasné aktivizace povodňových orgánů, zabezpečení hlásné a hlídkové služby a ochrany objektů, přípravy a organizace záchranných prací a zajištění povodní narušených základních funkcí v objektech a v území a stanovené směrodatné limity stupňů povodňové aktivity. V odst. 4 je uvedeno, že pro stavby ohrožené povodněmi, které se nacházejí v záplavovém území nebo mohou zhoršit průběh povodně, zpracovávají povodňové plány pro svou potřebu a pro součinnost s povodňovým orgánem obce jejich vlastníci. V pochybnostech o rozsahu této povinnosti nebo o tom, které stavby mohou zhoršit průběh povodně, rozhodne vodoprávní úřad. Podle odst. 5 vodoprávní úřad může uložit povinnost zpracovat povodňový plán vlastníkům pozemků, které se nacházejí v záplavových územích, je-li to třeba s ohledem na způsob jejich užívání.*

[69] Z výše uvedených ustanovení vodního zákona vyplývá, že vypracování povodňového a havarijního plánu je spjato s určitou činností či užíváním pozemků, resp. existencí staveb. Stanovení dobývacího prostoru však nemá bezprostředně za následek jakoukoli činnost relevantní z hlediska havarijního či povodňového plánu ani vznik staveb. Proto je třeba stěžovateli přisvědčit, že tyto plány jsou potřebné až v případě, že bude v budoucnu povolena

a realizována těžba. Stejně tak je přílehlá argumentace stěžovatele, že zpracování těchto plánů vyžaduje znalosti informací, které v současné době nejsou k dispozici a budou známy nejdříve při předložení žádosti o povolení hornické činnosti. Závěr krajského soudu, že bylo nutné tyto plány předložit již v řízení o stanovení dobývacího prostoru, proto není správný.“.

III.

Na základě všech výše uvedených důvodů ČBÚ, zejména pak z důvodu závaznosti soudních rozhodnutí, která v uvedené cause již byla vydána, rozhodl v souladu s § 90 odst. 5 správního řádu tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí odvolacího správního orgánu se podle § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat.

„otisk úředního razítka“

Ing. Dušan Havel, MPA
ředitel odboru hornictví

(podepsáno elektronicky)

Rozdělovník – obdrželi:

- Mgr. Jaromír Kalužík, LL.M., právní zástupce organizace, Václavské náměstí 1, 110 00 Praha 1

K vyvěšení a podání zprávy OBÚ o datu vyvěšení a sejmutí rozhodnutí

- Město Nýrsko, Náměstí 122, 340 22 Nýrsko
- Město Janovice nad Úhlavou, Harantova 132, 340 21 Janovice nad Úhlavou

Účastníci řízení

- Klatovské štěrkopísky, s.r.o., Plzeňská 61, 322 00 Plzeň – Křimice
- GET s.r.o., Perucká 2540/11a, 120 00 Praha 2
- Město Nýrsko, Náměstí 122, 340 22 Nýrsko
- Město Janovice nad Úhlavou, Harantova 132, 340 21 Janovice nad Úhlavou
- Povodí Vltavy, státní podnik, Holečkova 3178/8, Smíchov, 15000 Praha 5
- Jednotné zemědělské družstvo "Budovatel" se sídlem v Janovicích, Klatovská 397, 34021 Janovice nad Úhlavou
- Monika Hrabětová, Blata 16, 34022 Nýrsko
- PhMr. Jana Stančíková, Úborsko 8, 34021 Běhařov
- Hana Bělohlová, U Radnice 819, 340 22 Nýrsko
- Michael Hubka, Francouzská třída 1911/45, Východní Předměstí, 32600 Plzeň
- Václav Larva, Klatovská 371, 34506 Kdyně
- Petr Bek, Milence 82, 34022 Dešenice
- Kateřina Beková, Milence 82, 34022 Dešenice
- Bc. Boris Hrabě, Blata 49, 34022 Nýrsko
- Ing. Lenka Hrabětová, Blata 49, 34022 Nýrsko
- Radek Šveigr, Kpt. Kufnera 256, 34022 Nýrsko
- Miloslav Bouček, č.p. 77, 34022 Dešenice
- Karel Hanus, Starý Láz 9, 34022 Nýrsko
- Václav Smola, Na Kněžčině 42, Brodce, 25741 Týnec nad Sázavou
- Stanislava Smolová, č.p. 210, 33443 Dnešice
- František Sýkora, U Zastávky 127, Klatovy IV, 33901 Klatovy
- Gas Net, s.r.o., zastoupená GridServices, s.r.o., Plynárenská 499/1, 602 00 Brno – Zábřovice
- Česká telekomunikační infrastruktura a.s., Olšanská 2681/6, 130 00 Praha
- Spolek Mikroregion Úhlava, Osina 29, Petrovice nad Úhlavou, 340 22 Janovice nad Úhlavou
- Bošková Miluše, Husova 738, 34022 Nýrsko
- Ježek Jaroslav, U Radnice 791, 34022 Nýrsko
- Kotlan Antonín, Rybářská 772, 34022 Nýrsko
- Marcell Tomáš, č.p.41, 34506 Chodská Lhota